

ת"פ 13886/10/16 - מדינת ישראל נגד איברהים ריאתה

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 13886-10-16 מדינת ישראל נ' ריאתה

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איברהים ריאתה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 20.4.15, בשעה 10:20 על יד גדר ההפרדה בכביש מספר 358 בסמוך לנחל דומע, העלה הנאשם לרכבו שני תושבי הרשות הפלסטינאית מבלי שהיה בידם אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק, והסיעם עד שנעצר על ידי המשטרה.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, הפנתה לערך החברתי שנפגע, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-9 חודשי מאסר. הפנתה לפסיקה. לחובתו של הנאשם רישום קודם ללא הרשעה בעבירה של החזקת סכין. לאור האמור עתרה להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוני-תחתון של המתחם, שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, חסך זמן שיפוטי, ציינה את נסיבותיו האישיות, היותו מפרנס אישה ושני ילדים, אישתו בהריון, משתר במשכורת נמוכה, הפנתה לחלופי הזמן, בקשה להימנע מהטלת רכיב כלכלי בשל מצבו הכלכלי הקשה וכן להימנע מפסילה בפועל שכן זקוק לרישיונו לצרכי פרנסה.

4. הנאשם אף הוא בקש לומר דברים. הבטיח לא לחזור על מעשיו. בקש להסתפק בענישה מותנית.

5. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

6. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה, לא נטען כי השב"חים ביצעו עבירות נלוות, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.

7. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, כי ההסעה נעשתה מאזור גדר ההפרדה אל תוך מדינת ישראל. אין אינדיקציה לכך שההסעה בוצעה בשכר, זאת על אף דברי הנאשם כי העבירה בוצעה בשל מצוקה כלכלית בה היה נתון באותה העת.

8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.

· רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.

· עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך

הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

9. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

10. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

11. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- את רישומו הפלילי הקודם (רישום ללא הרשעה שהתיישן ולפיכך לא ניתן לו כל משקל).
- את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (כמעט 3 שנים)
- את פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו.
- את היותו מפרנס יחיד למשפחתו, מתפרנס ממשכורת נמוכה.
- את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

12. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 45 יום.

הפסילה בפועל תחל היום.

לבקשת הנאשם, אני מתירה לו לנהוג ברכב היום עד השעה 22.00.

עמוד 3

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מהיום אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.18.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע בניגוד לחוק בכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

השעה עתה 13.05.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ח, 21/01/2018 במעמד הנוכחים.